

SWOJĄ DROGĄ
NOWE STRATEGIE DLA KULTURY
ZJAZD. 11-13.12 2009, PIĄTEK-NIEDZIELA
BIBLIOTEKA UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO
UL. DOBRA 55/66, WARSZAWA

SWOJĄ DROGĄ

NOWE STRATEGIE DLA KULTURY

ZJAZD. 11-13.12 2009, PIĄTEK-NIEDZIELA

BIBLIOTEKA UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO

UL. DOBRA 55/66, WARSZAWA

11.12, piątek, sala 316, tłum. symultaniczne

- 14.00-16.45 **Samozarządzanie w kulturze**, warsztat z Netz Netz (Wiedeń)
- 17.00-17.45 Eileen Simpson i Ben White przedstawiają projekt Open Music Archive
- 18.00-18.45 **There are always alternatives: czyli o konieczności pisania manifestów**, Dave Beech (Londyn)
- 19.00-19.45 **Dialog jako eksperyment**, Roman Dziadkiewicz, Agata Czarnacka
- od 21.00 **Party dyskusyjne**, eksperyment w działaniu, Roman Dziadkiewicz
- Copyleftowy set didżejski**, Open Music Archive
After Party, Maciek Sienkiewicz
Centrum Kultury Nowy Wspaniały Świat, Nowy Świat 63

12.12, sobota, sala 256, tłum. konsekwentne

- 11.00-12.45 **Czy da się dialogować z władzą? / Niezależny projekt artystyczny za miejskie pieniądze?** Alina Gałązka, Aldona Machnowska-Góra
- 13.00-14.45 **Cała władza w ręce rad! Samorządność i samoorganizacja w kulturze**, Jan Sowa, Piotr Rypson, Aleksandra Wasilkowska
- 15.00-16.45 **Reforma instytucji sztuki. Ekonomia / Kultura**, Obywatelskie Forum Sztuki Współczesnej, Maciej Strzembosz, Maciej Nowak
- 17.00-18.45 **Scena artystyczna i gwarantowany dochód minimalny**, Adrienne Goehler, moderacja Kuba Szreder

13.12, niedziela, sala 256

- 11.00-12.45 **Sezanie, otwórz się? O własności intelektualnej w kulturze**, Alek Tarkowski, Marcin „Duże Pe” Matuszewski
- 13.00-14.45 **Media niedoboru, czyli radykalny niedobór kultury**, Roman Kurkiewicz, Mirosław Filiciak
- 15.00-16.45 **Nauczyciel ignorant**, Lidia Makowska

Zjazd został zainicjowany przez grupę sygnatariuszy Manifestu Komitetu na Rzecz Radykalnych Zmian w Kulturze www.rewolucjakulturalna.pl

Kurator WUW: Kuba Szreder

Organizator WUW: Fundacja Bęc Zmiana

Partnerzy WUW: Fundacja Res Publica, Fundacja InSitu, Stowarzyszenie Komuna Otwock, Stowarzyszenie Artanimacje, Stowarzyszenie Duopolis

Partnerzy zjazdu: Teatr Dramatyczny, Centrum Kultury Nowy Wspaniały Świat, Creative Commons Polska, www.ngo.pl, Stowarzyszenie Kultura Miejska, Spółdzielnia Goldex Poldex, korporacja ha!art.

Projekt WUW 2009 finansowany jest z dotacji otrzymanej od Miasta Stołecznego Warszawy

11.12, PIĄTEK, SALA 316, TŁUMACZENIE SYMULTANICZNE

14.00-16.45

Samozarządzanie w kulturze warsztat z Netz Netz (Wiedeń)

Warsztat prowadzony przez członków wiedeńskiej grupy **Netz Netz** będzie dotyczył zagadnień samorządności i autonomii twórców kultury, realizujących swoje projekty we współpracy z samorządem lokalnym. Podczas spotkania członkowie Netz Netz przedstawią zasady działania wiedeńskiego systemu dystrybucji publicznych dotacji Mana. Został on stworzony i jest wciąż rozwijany według zasad bezpośredniej demokracji, w której grantobiorcy samodzielnie decydują o tym, jak rozdysonować dostępne fundusze. Głównym źródłem finansowania systemu Mana pozostaje wiedeński urząd miasta, jednak sam system jest chroniony przed bezpośrednią ingerencją urzędników. System dąży do sensownej dystrybucji funduszy dostępnych w sektorze kreatywnym, w którym warunki wyboru i finansowania projektów z założenia muszą być elastyczne, tak by nadążały za zmieniającą się rzeczywistością.

Pod nazwą netznetz.net kryje się rosnący zbiór inicjatyw i artystów działających na wiedeńskiej scenie nowych mediów. Działania grupy mają na celu wzmocnienie sieci połączeń pomiędzy samymi twórcami oraz ich publicznością i otoczeniem społecznym. Netz Netz urodził się podczas trzydniowego zjazdu w Kunstlerhaus w październiku 2004r., kiedy w trakcie dyskusji nad przyszłością cyfrowego Wiednia została wygenerowana idea autonomicznego systemu dystrybucji publicznych środków. Motto „Weź ze sobą własne narzędzia” stanowiło wezwanie do wyjścia poza utarte nawyki, oraz pozwoliło na wypracowanie nowych technik i strategii horyzontalnych systemów organizacji pracy.

17.00-17.45

Eileen Simpson i Ben White przedstawią zainicjowanym przez siebie projekt Open Music Archive

Open Music Archive to projekt, który w zamiarze twórców sytuuje się w samym centrum dyskusji dotyczącej kwestii autorstwa, własności intelektualnej i swobodnej dystrybucji idei. Projekt

bada aspekty tak zwanej domeny publicznej, która bazuje na wspólnotowej, społecznej własności intelektualnej, składając się z dzieł, które należą do całego społeczeństwa, nie posiadając prywatnego właściciela. Brytyjskie prawa autorskie posiadają dwa aspekty: kompozycja muzyczna i samo nagranie chronione są niezależnymi zapisami. Prawa te posiadają limit czasowy. W Wielkiej Brytanii, prawa autorskie w dziedzinie literatury, dramatu, muzyki czy prac artystycznych wygasają w 70 lat po śmierci autora. Nagrania dźwiękowe chronione są przez 50 lat od daty powstania. Open Music Archive inwentaryzuje i udostępnia te utwory, których prawa autorskie wygasły w celu ponownej dystrybucji wśród szerszej publiczności.

Artyści **Ben White** i **Eileen Simpson** zainicjowali swój projekt w celu odnalezienia i zebrania muzyki, której prawa autorskie zostały przedawnione. Duża część muzyki która wchodzi w skład dóbr publicznych, jest w istocie powiązana z mediami fizycznymi (np. płyty winylowe) przez co pozostaje w archiwach prywatnych kolekcjonerów, do których dostęp jest mocno ograniczony. Open Music Archive ma na celu cyfryzację jak największej ilości takich utworów tak, aby uwolnić je od ograniczeń fizycznych kolekcji. Archiwum udostępni muzykę na zasadach otwartych licencji, tworząc miejsce wymiany wiedzy i materiałów.

18.00-18.45

There are always alternatives: czyli o konieczności pisania manifestów David Beech (Londyn)

Dave Beech opowie o brytyjskim polu sztuki, które od lat osiemdziesiątych było kształtowane podług polityk kulturalnych wytwarzanych według znanego, tatcherowskiego sloganu: There Is No Alternative (Nie Ma Żadnej Alternatywy). W takich warunkach tworzenie stref alternatywnego myślenia i wolnej wyobraźni jest koniecznością. Manifest staje się narzędziem w walce o inne urządzenie społeczeństwa. Dave opowie o działalności Free Art Collective przedstawiając serię manifestów przez nich napisanych. Najświeższy New Vorticist Manifesto: Fuck Globalization! to już czwarty manifest grupy, wcześniejsze oparte były na Manifestie Komunistycznym, Manifestie Futurystycznym i Artykule Lenina z Pravdy. Fuck Globalization! wzywa artystów z całego świata do organizowania struktur niezależnych od oficjalnych struktur takich jak biennale czy targi sztuki.

Dave Beech - członek Free Art Collective. Znaczący uczestnik młodej londyńskiej sceny artystycznej. Jego prace wystawiane są w całej Europie i w USA, łącznie z Tate Modern. Regularnie publikuje w Art Monthly i innych magazynach, takich jak Untitled and Mute. Autor rozdziału poświęconego piosence Leonarda Cohena I'm Your Man w antologii Pop Fictions, będącej zbiorem tekstów o utworach muzycznych występujących w filmie. Inicjator posiedzenia Association of Art Historians Conference, pod hasłem Upolityczniona sztuka - teraz, które zostało opisane w specjalnym numerze Third Text. Obecnie wykłada Sztuki piękne w praktyce społecznej na Uniwersytecie Wolverhampton. Dyrektor galerii Floating IP w Manchesterze.

19.00-19.45 **Dialog jako eksperyment** **Roman Dziadkiewicz, Agata Czarnacka**

Rozmowa wraz odwołaniami do tekstów źródłowych i materiałów ikonograficznych jest pytaniem o możliwość wspólnego działania jako takiego. Dialog traktujemy jako formę, potencjalne spotkanie i jako model (obok seksu, miłości) kolektywnego współdziałania "w drodze" wypracowywania radykalnej etyki. Spotkanie dotyczy prób tworzenia i poszukiwania eksperymentalnych powiązań pomiędzy intymnym/prywatnym, a publicznym w praktykach artystycznych czy kolektywnych aktywnościach publicznych. Chcemy rozmawiać o Manifestie Komitetu na rzecz radykalnych zmian w kulturze i innych aktualnych manifestacjach pytając o formę, wyobraźnię, rozkosz, uwodzenie czy zapytywanie jako kategorie potencjalnie emancypujące człowieka.

Agata Czarnacka (1981), filozofka, feministka i tłumaczka, zajmuje się problematyką norm w psychoanalizie i feminizmie.

Roman Dziadkiewicz urodził się w 1972 roku w Opolu. artysta interdyscyplinarny, aktywista. Autor tekstów krytycznych i teoretycznych. Mieszka i pracuje w Krakowie.

od 21.00
Centrum Kultury Nowy Wspaniały Świat,
ul. Nowy Świat 63
Party dyskusyjne, eksperyment
w działaniu, Roman Dziadkiewicz
Copyleftowy set didżejski, Open Music
Archive
+ After Party, Maciek Sienkiwicz

W piątkowy wieczór zapraszamy do Centrum Kultury Nowy Wspaniały Świat do uczestnictwa w artystycznej części zjazdu. W programie:

Wystąpienie Romana Dziadkiewicza traktujące o eksperymentowaniu na samym sobie, ograniczeniach związanych z traktowaniem sztuki jako laboratorium, o zatracaniu się, radykalnej wrażliwości, erotyzmie i intelektualnym grunge'u.

A ponadto: Open Music Archive w akcji, Copyleftowy set didżejski, oraz tańce do białego rana przy muzyce serwowanej przez Macieka Sienkiwicza.

12.12 SOBOTA, **SALA 256,** **TŁUMACZENIE** **KONSEKUTYWNE**

11.00-12.45
Czy da się dialogować z władzą? /
Niezależny projekt artystyczny za miejskie
pieniądze?
Alina Gałązka, Aldona Machnowska-Góra

Panel prowadzony przez dwie warszawskie aktywistki i animatorki kultury dotyczyć będzie dialogu społecznego. Panelistki, analizując warszawskie doświadczenia, zastanowią się nad jego zaletami i wadami, stawiając pytania o efektywność tego typu działań. Ponadto dyskusja dotyczyć będzie niezależności organizacji pozarządowych, które środki na swoją działalność pozyskują od grantodawców, w tym wypadku samorządu. Czy przy obecnym systemie przyznawania dotacji z pieniędzy publicznych projekty realizowane przez organizacje pozarządowe są wolne od cenzury i są niezależną twórczością? Jak często powstają one jako odpowiedź na zamówienie grantodawcy? W dyskusji porozmawiamy o tym, czy godząc się na realizowanie polityki kulturalnej i korzystanie z pieniędzy podatników możemy być nieskrępowanymi twórcami? Czy dialog społeczny jest drogą, która ucywilizuje walki grup interesów?

Alina Gałązka - od kilkunastu lat związana z Komuną Otwock. Członkini zarządu Stowarzyszenia Klon/Jawor, współtwórczyni i redaktorka naczelną portalu dla organizacji pozarządowych www.ngo.pl. Działa na rzecz współpracy administracji samorządowej i organizacjami pozarządowymi jako Przewodnicząca Forum Dialogu Społecznego (2008-09) i od 2004 aktywistka Komisji Dialogu Społecznego, współpracujących z Biurem Kultury m.st. Warszawy.

Aldona Machnowska-Góra - wiceprezeska Stowarzyszenia Teatru Konsekwentnego, aktywnie działająca w Warszawie: pomysłodawczyni Porozumienia Nowe Teatry Repertuarowe ENTER, członkini prezydium Komisji Dialogu Społecznego d/s Kultury. Z wykształcenia filolog klasycysty, współtwórczyni spektakli i projektów Teatru Konsekwentnego, dyrektor Ogólnopolskiego Przeglądu Monodramu Współczesnego. Mąż, dwie córki, pies, kot i dwa żółwie.

13.00-14.45
Cała władza w ręce rad! Samorządność
i samoorganizacja w kulturze
Jan Sowa, Piotr Rypson, Aleksandra
Wasilkowska

Przedstawiony w Manifestie Komitetu na Rzecz Radykalnych Zmian w Kulturze postulat decentralizacji władzy nad instytucjami kultury i stworzenia Społecznych Rad d/s Kultury i Sztuki spotkał się z dwoma rodzajami zarzutów. Po pierwsze kwestionuje się samą wykonalność całego przedsięwzięcia i jego organizacyjną możliwość. Druga obiekcja pod adresem Rad podnosi problem świadomości społecznej i powszechnego braku zrozumienia dla kultury wysokiej, w tym zwłaszcza dla tak abstrakcyjnych i skomplikowanych jej przejawów, jak sztuka współczesna.

Funkcjonowanie Rad ma być praktyczną realizacją samorządności, wymaga więc dania każdej jednostce możliwości nie tyle wybrania swojego przedstawiciela, który będzie potem działał zgodnie z własną wolą, co raczej bezpośredniego uczestnictwa w procedurach podejmowania decyzji. Pojawiają się wątpliwości dotyczące możliwości zastosowania podobnego mechanizmu w dużej skali (miast, województwa, kraju). Jan Sowa, odwołując się z jednej strony do działających w praktyce mechanizmów demokracji uczestniczącej, opisanych w książce Rafała Górskiego Bez państwa. Demokracja uczestnicząca w działaniu, z drugiej do pomysłów australijskiego filozofa Johna Burnheima, pokaże, że praktyczna organizacja Społecznych Rad d/s Kultury i Sztuki jest możliwa, wykonalna i tania.

Krytycy wytaczający argument braku świadomości społecznej obawiają się, że demokratyzacja kontroli nad kulturą zakończyłaby się zdominowaniem jej przez masowe i konserwatywne gusta. Kwestia ta jest rzeczywiście istotnym problemem do przemyślenia, nie stanowi jednak koronnego argumentu przeciw demokracji kontroli nad kulturą. Powołanie Rad należy rozpatrywać łącznie z innymi postulatami Manifestu, w tym szczególnie z projektem wprowadzenia elementarnej edukacji w dziedzinie kultury współczesnej. Nie należy też zapominać, że wiele negatywnych zjawisk społecznych jest produktem ubocznym obecnej formy ustrojowej, na co w odniesieniu np. do populizmu wskazywało wielu krytyków, teoretyków i badaczy (m.in. David Ost i Chantal Mouffe). Dlatego można spodziewać się, że wraz z przekroczeniem demokracji parlamentarnej

zostaną przezwyciężone również i one. Zaproszeni do gościnnego udziału w panelu Piotr Rypson i Aleksandra Wasilkowska skonfrontują idee samorządności w kulturze ze znanymi praktykami i możliwymi formami samoorganizacji: mail-artem jako przykładem samoorganizacji w sztuce oraz emergentnymi strukturami sieciowymi pojawiającymi się w mieście.

Piotr Rypson - krytyk sztuki, historyk sztuki i literatury, publicysta. Studiował archeologię śródziemnomorską na Uniwersytecie Warszawskim, gdzie doktoryzował się z tematu staropolskiej poezji wizualnej. Główny Kurator Zbiorów i Galerii w Centrum Sztuki Współczesnej w Zamku Ujazdowskim (1993-1996). Redaktor naczelny pisma artystycznego "Obieg" w latach 1990-94. Kurator wielu wystaw, m. in. Zbigniewa Libery, Magdaleny Abakanowicz, Jarosława Modzelewskiego, Dicka Higginsa, Andrzeja Dłużniewskiego, Marii Jaremy, Stefana i Franciszki Themersonów oraz szeregu pokazów zbiorowych. Autor 6 książek- m.in. Piramidy słońca, labirynty (2002), Książki i strony, Polska książka awangardowa i artystyczna XX wieku (2000), Obraz słowa. Historia poezji wizualnej (1989) i Krzysztof Wodiczko, sztuka publiczna (1995), oraz ponad 200 artykułów, esejów, tekstów w katalogach i recenzji drukowanych w Polsce i zagranicą. Publikował m. in. w "Baroku", "Polityce", "Odrze", "Obiegu", "Magazynie Sztuki".

Jan Sowa - ur. 1976. Studiował filologię polską, filozofię i psychologię na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz na Uniwersytecie Paris 8 w Saint-Denis. Doktor socjologii. Współtwórca, długoletni Wice-prezes Zarządu, a obecnie Przewodniczący Rady Fundacji Korporacja Ha!art i redaktor Linii Radykalnej w wydawnictwie o tej samej nazwie. Jest też współtwórcą Spółdzielni Goldex Poldex. Pracował jako dziennikarz w Polskim Radiu i kurator w galerii Bunkier Sztuki w Krakowie. Jest autorem i redaktorem kilku książek z zakresu psychologii, socjologii i krytyki społecznej. Wydał zbiór esejów Sezon w tatrze lalek (2003) i książkę Ciesz się, późny wnuku! Kolonializm, globalizacja i demokracja radykalna (2008). Opublikował kilkadziesiąt tekstów w kraju i za granicą, m.in. w Ha!arcie, Praesens, Lampie, Kresach, Krytyce Politycznej, Gazecie Wyborczej, Philosophie Magazine, Przeglądzie Anarchistycznym i magazynie 2+3D. Pracownik naukowy Instytutu Kultury Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Aleksandra Wasilkowska - architektka, absolwentka Wydziału Architektury na Politechnice Warszawskiej (2003 r.) oraz Ecole d'Architecture de Bretagne we Francji (2005 r.). Pracowała we francuskim biurze R&S(n), od 2006 r. prowadzi własną pracownię. Autorka projektów takich jak m.in.: Miasto Symbiotyczne - strategia miejska dla Placu Defilad, Platforma - instalacja w Narodowej Galerii Sztuki Zachęta, projektu Bezinteresowna przestrzeń miejska (wraz z Krzysztofem Żwirblisem), aranżacji wystawy Niezwykłe Rzadkie Zdarzenia / Dystrybucja Nooawangardy oraz projektu wnętrza Centrum Kultury Nowy Wspaniały Świat.

Więcej: www.olawasilkowska.com

15.00-16.45
Reforma instytucji sztuki
przedstawiciele Obywatelskiego Forum
Sztuki Współczesnej, Maciej Strzembosz,
Maciej Nowak

17.00-18.45
Scena artystyczna i gwarantowany dochód
minimalny
Adrienne Goehler
moderacja Kuba Szreder

Adrienne Goehler opowie o zmieniającym się systemie organizacji pracy w społeczeństwach zachodnich i konsekwencjach tych procesów. Żyjemy w czasie zasadniczych zmian w systemie socjalnym, czasie „już nie” i „jeszcze nie”. Maksyma „więcej, lepiej, szybciej” stała się reliktem odległej przeszłości. Nie ma powrotu do pełnego zatrudnienia, nawet w krajach o najwyższej stopie życiowej, ale to, co zajmie miejsce bezpieczeństwa socjalnego, nie stało się wciąż przedmiotem debaty publicznej. Ekonomiczne i socjalne rozwiązania „dobre na każdą okazję”, które proponują chociażby niemieckie partie polityczne, nie przystają do nowej rzeczywistości. Równocześnie obserwujemy znaczący przyrost miejsc pracy w tak zwanym sektorze kreatywnym, co sprawia, że możemy mówić o powstaniu nowej grupy społecznej, której wyróżnikiem stała się kreatywność, produkcja niematerialnych dóbr, symboli i idei. Spora część tej grupy (zarówno artystów, jak i organizatorów) żyje w warunkach prekariatu, bez ubezpieczenia społecznego czy jakiegokolwiek perspektywy na emeryturę. Nie oznacza to konieczności egzystencji w nędzy, wiąże się jednak z brakiem stabilności życiowej i niepewnością, co stanie się za rok lub dwa. Wykład Adrienne Goehler i dyskusja prowadzona przez Kubę Szredera dotyczyć będzie socjalnych potrzeb pracowników przemysłu

kreatywnego, sposobów ich zaspokajania jak również scenariuszy przyszłych rozwiązań systemowych pozwalających na redystrybucję dóbr z góry na dół drabiny dochodów.

Adrienne Goehler - jedna z aktywnych uczestniczek europejskich debat kulturalnych. Była senator ds. Nauki, Badań i Kultury w Berlinie. Studiowała Germanistykę i Romanistykę we Fryburgu oraz Psychologię w Hamburgu. W latach 1986-1989 Adrienne pracowała jako zastępca w Hamburgskim Parlamencie jako część frakcji kobiet w GAL (Grüne Alternative Liste). Przez 12 lat kierowała Akademią Sztuk Pięknych (Hochschule für bildendeKünste) w Hamburgu. W latach 2002-2006 kurator dla Hauptstadt Kulturfonds w Berlinie. Autorka książki Verflüssigungen. Wege und vom Umwege Sozialstaat zur Kultugesellschaft. Od 2006 pracuje jako niezależny kurator i publicysta w Berlinie. Kuba Szreder - absolwent socjologii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Od lat pracuje przede wszystkim jako kurator oraz twórca interdyscyplinarnych projektów z pogranicza sztuki, myśli i krytyki społecznej oraz politycznej aktywności. Ma szerokie doświadczenie w tworzeniu projektów w przestrzeni publicznej, był kuratorem konferencji Otwieranie przestrzeni. Lokalizowanie sztuki publicznej, która odbyła się w Warszawie jesienią 2007 roku. Jako autor i redaktor współpracuje z Obiegiem oraz krakowskim wydawnictwem ha!art, w którym wyszła współredagowana przez niego książka Futuryzm Miast Przemysłowych. Obecnie kurator Wolnego Uniwersytetu Warszawy.

13.12, NIEDZIELA, SALA 256

11.00-12.45

Sezanie, otwórz się? O własności intelektualnej w kulturze
Alek Tarkowski, Marcin „Duże Pe” Matuszewski

Celem sesji jest porozmawianie o różnych modelach zarządzania własnością intelektualną oraz ich przydatnością dla różnych uczestników kultury: twórców (profesjonalnych i amatorskich), użytkowników oraz pośredników: kuratorów, prowadzących i pracowników instytucji kulturowych. Proponujemy przyjrzeć się trzem podstawowym modelom: kontroli własności intelektualnej w oparciu o tradycyjny system prawa autorskiego, wspólnotowemu modelowi dzielenia się kulturą proponowanemu przez ruch wolnej kultury oraz modelowi pirackiemu, opartemu na całkowitej swobodzie kopiowania umożliwionej przez technologie cyfrowe. Chcemy rozmawiać o zaletach i wadach poszczególnych modeli z perspektywy uczestników i reprezentowanych przez nie instytucji, biorąc pod uwagę ich doświadczenia i potrzeby. Czy modele alternatywne wobec obowiązującego – nawet gdy są atrakcyjne intelektualnie – dają się zastosować w praktyce? czy praktyka kopiowania i remiksowania, stosowana na codzień przez internautów, sprawdza się w innych sferach kultury?

Alek Tarkowski – koordynator projektu Creative Commons Polska w Interdyscyplinarnym Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM UW) na Uniwersytecie Warszawskim. Członek zespołu doradców strategicznych przy Prezisie Rady Ministrów. Współtwórca Projektu Kultura 2.0, współautor bloga o tym samym tytule oraz Alfabetu kultury 2.0 w Dwutygodniku. Zajmuje się wykorzystaniem mediów cyfrowych, alternatywnych modeli własności intelektualnej oraz otwartych modeli współpracy w kulturze, edukacji i nauce. Howerzysta.

Marcin „Duże Pe” Matuszewski – warszawski MC i wokalista działający solo oraz w ramach zespołów Senk Że i Masala, który może poszczycić się również dokonaniem w dziedzinie freestyle'u. Jest didżejem grającym alternatywno-klubowe imprezy, zazwyczaj oscylujące wokół mash-up'ów, pirackich remixów etc. Działa też jako promotor koncertowy. Od początku swojej aktywności działa na zasadzie self-managementu, partycypował też

w procesie wydawniczym każdego z 9 albumów które udało mu się opublikować (ostatni to Cały Ten Świat Masali wydany przez Open Sources). Jest dziennikarzem radiowym – w Radiu Euro można go usłyszeć w audycji Nadaje Się! (pon-pt, 12:15 - 14:00) i we wtorkowym DJ Paśmie (20:00 - 22:00). We wszystkich mediach stara się przemycać niezależne formy muzycznej twórczości (i przetwórstwa).

13.00-14.45

Media niedoboru, czyli radykalny niedobór kultury
Roman Kurkiewicz, Mirosław Filiciak

Kultura została przez media w najlepszym razie zepchnięta na margines zainteresowania. Media kulturę ignorują, obchodzą dookoła, media nie mają czasu na kulturę, nie rozumieją jej, nie mają kompetencji. Równocześnie nie udzielają głosu tym, którzy są merytorycznie przygotowani do odbioru i tworzenia kultury. Niezależna, współczesna scena kultury tworzy własne obiegi informacyjne, struktury poziome i pozasystemowe nisze informacyjne, tym samym jednak skazując siebie na marginalizację i nieobecność w języku i przestrzeni szerszej debaty publicznej. Czy faktycznie jesteśmy na to skazani?

Mirosław Filiciak (1976), medioznawca, adiunkt w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej, redaktor kwartalnika Kultura Popularna. Jego zainteresowania ogniskują się na przecięciu zjawisk kultury współczesnej i mediów cyfrowych.

Roman Kurkiewicz, felietonista Przekroju, autor programów radiowych w TOK FM (Pod tytułem i Kurkiewy), wykładowca dziennikarstwa w Collegium Civitas, UW, autor Kłapsów polskich, b. redaktor naczelny Przekroju (2002), pracował w Gazecie Wyborczej, Życiu Warszawy, TVP, TV 4.

15.00-16.45

Nauczyciel ignorant
Lidia Makowska

Wystąpienie będzie poświęcone współczesnej metodyce nauczania kultury, szczególnie kultury współczesnej. Punktem wyjścia prezentacji będzie książka francuskiego filozofa Jacquesa Rancière'a pt. Le maître ignorant (Mistrz ignorant), w której pojawia się radykalne pytanie o edukacyjną i społeczną nierówność. Zasadniczy problem współczesnej szkoły polega, według Rancière'a, na tym, że nie radzi sobie ona z kwestią

nierówności. Na pierwszy rzut oka ta teza może się wydawać zaskakująca. Wszak kolejne reformy stawiają w samym centrum ideę umasowionej edukacji, której celem jest wyrównanie szans wszystkich uczniów. A jednak według francuskiego filozofa zabiegi instytucjonalne przynoszą odwrotny do zamierzonego efekt. Nierówności nie tylko nie znikają, ale jeszcze się umacniają, przyjmując utajoną formę. Odpowiedzią na problem nierówności jest właśnie nauczyciel ignorant. Jego ignorancja jest cnotą, która odgrywa (albo raczej: mogłaby odegrać, gdybyśmy potraktowali ją poważnie) kluczową rolę w procesie edukacji, szczególnie edukacji kulturalnej.

Lidia Makowska – ur. 1971. Kulturolożka, ekspertka ds. polityki kulturalnej. Ukończyła germanistykę na Uniwersytecie Gdańskim, studiowała kulturoznawstwo w Heidelbergu i Bemie oraz zarządzanie projektami kulturalnymi w Brukseli (European Diploma of Cultural Project Management). Od 2006 współinicjatorka i prezeska Stowarzyszenia Kultura Miejska w Gdańsku oraz – od 2008r. – redaktorka prowadząca Portalu www.WRZESZCZ.info.pl Działa na rzecz przemian społecznych, na styku sztuki współczesnej z nowocześnie humanistyką, edukacją obywatelską i kulturą przestrzenną. Współzałożycielka i koordynatorka Indeksu 73, ogólnopolskiej inicjatywy na rzecz wolności twórczej i swobodnego dostępu do dóbr kultury, gwarantowanych w art. 73. Konstytucji RP. W 2008 r. prowadziła zajęcia na Uniwersytecie Gdańskim oraz SWPS w Sopocie i w Gdynskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku z zakresu projektów społecznych i partycypacji obywatelskiej. W latach 1997-2006 koordynowała program współpracy międzynarodowej w Nadbałtyckim Centrum Kultury w Gdańsku. oraz Sekretariat ARS BALTICA (2004-2009). Członkini Zarządu European Forum of the Arts and Heritage. (EFAH) w Brukseli (2004-2006), działaczka Komitetu Inicjatyw Lokalnych Wrzeszcz. W latach 2000-2008 współpracowała z Przedstawicielstwem Komisji Europejskiej w Warszawie przy ocenie wniosków z programów PHARE i Cross Border Co-operation (CBC) oraz z Funduszem dla Organizacji Pozarządowych (komponent I: Demokracja i społeczeństwo obywatelskie). Mieszka we Wrzeszczu, gdzie prowadzi prywatny Dom Pracy Twórczej na Dekerta.

